

עמ"ת 8578/01/24 - אסיא נאבולסי (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 8578-01-24 נאבולסי(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 565903/2023

לפני	כבוד השופט אריאל חזק
העוררת	אסיא נאבולסי (עציר) ע"י ב"כ אחמד עואודה ולינא חבש
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד פנחס סויסה

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום באילת (השופט שי ברגר) בתיק מ"ת 65616-12-23 מיום 31.12.23, במסגרתה נעצרה העוררת עד ליום 31.7.24.

נגד העוררת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק. בכתב האישום תואר, בין היתר, כי בתאריך 26.12.23 בשעת צהריים, שהתה העוררת, שהנה תושבת הרשות הפלסטינית בדירה באילת, יחד עם בן זוגה מזה 13 שנים ולהם 3 ילדים משותפים, ללא היתר כדן.

בהודעת הערר ובדיון מיום 7.1.24, טען ב"כ העוררת כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העוררת עד תום ההליכים. הסנגור טען כי בשל תקופת מלחמת "חרבות ברזל" העוררת נעצרה עד תום ההליכים. לטענת הסנגור נסיבותיה של העוררת הן ייחודיות, ולא מדובר במי שנכנסה לישראל דרך גדר גבול ולא ידוע מה כוונותיה. הסנגור טען כי בן זוגה של העוררת הוא ערבי ממזרח ירושלים, להם 3 ילדים בעלי תעודת זהות ישראלית. כמו כן לטענת הסנגור העוררת מטפלת בבעלה, שעבר תאונת דרכים, ולטענתו למערכת צריכה להיות אחריות כלפי בעלה והילדים של העוררת.

ביחס לטענה לאי התייצבות העוררת לדיונים בתיק שהתנהל בבית משפט בירושלים, טען הסנגור כי לא מדובר בעניין שלא תלוי בעוררת שכן לא תמיד מוצא לה אישור, ובשל המצב בג'נין היא לא התייצבה לדיונים.

ביחס לחלופה, טען הסנגור כי למשפחת בן זוגה של העוררת יש בית ביריחו, והם יוכלו לשהות בו וילדיהם יוכלו להגיע מידי יום לבית ספר בירושלים ולהמשיך בשגרת חייהם.

מנגד טען ב"כ המשיבה יש להורות על דחיית הערר.

לטענת ב"כ המשיבה העוררת ציינה בחקירתה שהיא נמצאת בישראל כ- 14 שנים ללא אישורים. בנוסף, טען ב"כ

המשיבה כי בימ"ש קמא ציין בהחלטתו כי לחובת העוררת 6 הרשעות קודמות בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, עבירות סמים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בנוסף טען כי אמנם מדובר בהרשעות משנת 2011 וקודם, אך נגד העוררת מתנהל הליך בירושלים בתיק 2286-02-22, בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין וגניבה מחנות, כאשר בדיונים שנערכו בימים-15.1.23, 14.9.23 ו-16.4.23 בתיק האמור, טען ב"כ העוררת כי כניסתה של העוררת סורבה, והיא לא קיבלה אישור, לכן הוא ביקש את דחיית הדין. לאור זאת טען ב"כ המשיבה כי לא ניתן לתת אמון בעוררת.

דין והכרעה

מדובר בעוררת כבת 35, שמיוחסת לה עבירה של שהייה בישראל שלא כדין ביום 26.12.23, כאשר היתה בדירה באילת יחד עם בן זוגה שהוא בעל תעודת זהות ישראלית (בהיותו תושב מזרח ירושלים).

לעוררת שש הרשעות קודמות, בעבירות כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והתחזות לאדם אחר. עברה אמנם ישן אך הוא טרם נמחק,

זאת ועוד, מתוך דבריה של העוררת בחקירתה מיום 26.12.23 עולה כי העוררת יודעת שאסור לה להיות בישראל אך על אף זאת היא שוהה באופן קבוע בישראל במשך שנים.

יוער, כי מדובר בעוררת שהוגש כנגדה כתב אישום בבית משפט השלום בירושלים (ת.פ 2286-02-22), אך היא אינה מתייצבת לדיונים באותו תיק, ובפועל לשלושת הדיונים שנערכו בתיק לא התייצבה, כאשר בא כוחה מציין כי לא התייצבה כי סורבה להיכנס לישראל, וזאת על אף שכפי שמצוין לעיל מדובר בעוררת שמתגוררת בדרך קבע בארץ.

הימנעותה של העוררת מלהתייצב לדיונים בבית המשפט יקשו לתת בה אמון שהיא תתייצב לדיונים בענייננו, אם תשוחרר.

במהלך הדיון שבפניי מתבקש לשחרר העוררת לעיר יריחו, בפיקוח בן זוגה, ועל זאת יוער ראשית כי מדובר במי שהלין אותה בביתו בעת שהיתה הלא חוקית בארץ.

זאת ועוד, על פי דברי ב"כ העוררת יוכל בעלה לשהות עם העוררת בעיר יריחו, ובנסיבות אלה ניתן לשאול מדוע לא התגורר עמה בעיר יריחו בטרם נכנסה לישראל שלא כדין.

מדובר בעוררת שנמצאה בישראל שלא כדין בעת מלחמת "חרבות ברזל" לאחר יום 7.10.23, ומובן שבעיתות מלחמה מתעצמת באופן משמעותי עילת המסוכנות הכללית הנובעת משהות תושבי אזור בלתי מורשים (ראה עמ"ת 26204-10-23, פלוני נ' מדינת ישראל)

אכן בהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 7751/23, אבו עווד נ' מדינת ישראל, מיום 26.10.23, נקבע כי "אין חולק כי אין כלל קטגורי לפיו בהינתן מצב חירום לעולם הדין של שוהים בלתי חוקיים יהיה מעצר עד תום ההליכים".

יחד עם זאת בהחלטה נוספת שניתנה בבית המשפט העליון בבש"פ 7911/23, אבו טעימה נ' מדינת ישראל, (מיום

2.11.23), נדחתה בר"ע של משיב ששהה בתחומי המדינה שלא כדין לאחר תחילת מצב הלחימה הנוכחי, ונקבע, בין היתר, כי "בית משפט רשאי להתייחס במסגרת שיקוליו, בין היתר, גם לנסיבות חיצוניות כדוגמת מצב בטחוני, שעשויה להיות להן השפעה על שיקול הדעת המופעל בבחינת היתכנות השחרור לחלופת מעצר (ראו ענין קונדוס, פסקה 13), כמו גם לנסיבות אחרות ובכלל זה החשש להימלטות מאימת הדין (שאינו שיקול העומד בפני עצמו) ולעבר הפלילי של הנאשם ולעבירות המיוחסות לו".

יודגש כאמור כי מדובר במתלוננת שהורשעה מספר פעמים בעבר בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ובנוסף מתנהל כנגדה תיק בבית משפט השלום בירושלים בעבירה דומה ובעבירה נלווית, שבו אינה מתייצבת לדיונים.

בשולי הדברים יוער, כי דבריה הכנים של העוררת בחקירתה בדבר רצונה העז להתגורר במדינת ישראל, יכולים לעורר אהדה מסוימת, אך אין בכך כדי להכשיר שהות שלא כדין במדינה של מי ששהותו במדינה לא הוסדרה בדרכים חוקיות.

בנסיבות העניין, ולאור כל שתואר לעיל נראה כי בית משפט קמא לא שגה עת הורה על מעצר העוררת עד ליום 31.7.24. יודגש, כי לאור פרטי המקרה לא ניתן יהיה לקבוע כי כאשר קצב בימ"ש קמא מעצר העוררת עד ליום 31.7.24, הוא עשה כן מתוך טעות.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ד, 10 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.